

24.11.2007

662/2

РЕЦЕНЗИЈА РУКОПИСА ЗА МОНОГРАФИЈУ "ИЗАЗОВИ ИНДУСТРИЈСКОГ ДРУШТВА: САВРЕМЕНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ И ЕКОЛОШКА БЕЗБЕДНОСТ"

Аутор: Милица Бошковић

Монографија "Изазови индустриског друштва: савремене технологије и еколошка безбедност", аутора др Милице Бошковић, представља приређену докторску дисертацију под називом "Интегрисани мониторинг чинилаца еколошке безбедности", коју је аутор одбранила на Универзитету у Београду – Факултету безбедности, 2008. године.

Аутор је мултиметодским приступом у овој монографији приредила теоријску анализу карактеристика савременог друштва нарочито као узрока, али и могуће мете савременог криминала, са једне стране и са друге стране, извршила је анализу технолошких достигнућа која су у примени у области безбедности и заштите животне средине, али која могу такође бити и оруђе у циљу угрожавања истих. Предмет анализе пружене кроз ову монографију има, поред теоријског и употребни значај. Теоријске поставке и њихова практична применљивост односе се на анализу постојећих система мониторинга, техника (енвиromенталне) форензике, али и других, савремених пре свега информационих технологија, как и на разматрање могућности њихове примене у функцији очувања еколошке безбедности и безбедности уопште.

Аутор је у оквиру монографије извршила концептуално одређење појмова и проблематике везане за области еколошке безбедности, криминалитета и еколошких деликата, као и објашњење њихових узрока и појавних облика. Сагледавајући стање које данас влада у области еколошке безбедности и безбедности самих друштава, аутор такође врши и анализу постојећих нормативних аката који се у целини или појединим сегментима баве питањима дефинисања, откривања и санкционисања еколошких деликата.

Значај монографије огледа се у систематизацији сазнања о карактеру и проблемима модерног – индустриског друштва, али и заједница које настоје да достигну тај ниво, затим знања и искуства у креирању и примени мониторинг система, савремених телекомуникационих и компјутерских технологија, као и анализе потреба за интегрисањем оваквих компонената и њиховој примени у функцији заштите друштва или природног окружења. Обрађене теме су научно актуелне и друштвено оправдане из разлога што реализација понуђених предлога и резултата, могу допринети унапређењу метода и мера у области заштите државе, привреде, друштва и животне средине. Практични значај монографије огледа се у чињеници да аутор, на основу истраживања, као и анализа

форензике, описане су и поједине технике и методе које ова форензичка дисциплина користи приликом спровођења истражних радњи почињеног еколошког криминала.

У следећем делу рада аутор описује и објашњава појмове, структуру и елементе мониторинга, мониторинга животне средине и конкретније мониторинга одређених елемената природног окружења (вода, ваздух, земљиште). Такође су дефинисани и појмови телеметрије и даљинског мониторинга, као посебних и савремених облика овог система праћења стања и процеса. У овом делу рада описане су и основе израде (информационих) модела појава и процеса у животној средини.

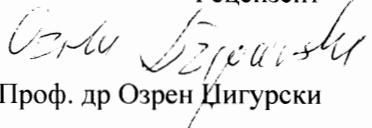
Након претходних теоријских разматрања, дефинисања и анализа проблематике из области еколошке безбедности, криминалитета, савремених технологија у функцији очувања или угрожавања природног окружења друштвених заједница данас, у петом делу рада аутор предлаже оптималан модел конструкције информационог система који би објединио и координисао употребу интегрисаног мониторинга и појединих техника енvironменталне форензике у спровођењу истражних радњи на расветљавању еколошког криминалитета. У овом делу рада такође су описана и поједина практична искуства примене постојећих јединствених модела и система у свету.

Предложени модел узима у обзир техничко-технолошка достигнућа у области мониторинга, телекомуникација и визуелизације добијених података, како би се успостављањем оваквог система задовољила начела оптималности, обухватности, примењивости и правовремености.

Основни садржај монографије прати и већи број прилога у којима аутор додатно илуструје и објашњава сегменте елемената савремених технологија, мониторинга система, описује практичну примену енvironменталне форензике (наводећи и студије случаја), а који такође пружају и детаљнију разраду осмишљеног и наведеног оптималног модела интегрисаног коришћења система за праћење стања животне средине, као и техника за откривање дела еколошког криминала.

На основу свега наведеног, предлажем да се рукопис "Изазови индустријског друштва: савремене технологије и еколошка безбедност", аутора др Милице Бошковић, објави као монографија.

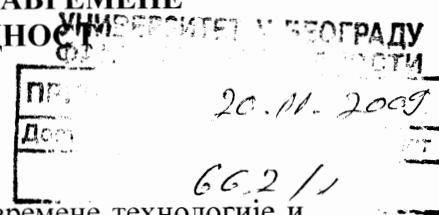
Рецензент

Проф. др Озрен Џигурски

РЕЦЕНЗИЈА РУКОПИСА ЗА МОНОГРАФИЈУ

"ИЗАЗОВИ ИНДУСТРИЈСКОГ ДРУШТВА: САВРЕМЕНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ И ЕКОЛОШКА БЕЗБЕДНОСТ"

Аутор: Милица Бошковић

Монографија "Изазови индустриског друштва: савремене технологије и еколошка безбедност", аутора др Милице Бошковић, представља приређену докторску дисертацију под називом "Интегрисани мониторинг чинилаца еколошке безбедности", коју је аутор одбранила на Универзитету у Београду – Факултету безбедности, 2008. године.

Аутор је мултиметодским приступом у овој монографији анализирала најзначајније карактеристике савременог друштва и његових социо-економских, идеолошких или политичко-управљачких одлика, које су данас основе и смернице расвоја тих друштава, али истовремено и мете савременог криминала и тероризма. Аутор је извршила и анализу технолошких достигнућа која су у примени у области безбедности и заштите животне средине, али могу бити и оруђе у циљу угрожавања истих. Налази односно резултати наведених анализа у овој монографији имају, поред теоријског и употребни значај. Теоријске поставке и њихова практична применљивост односе се на анализу постојећих система мониторинга, техника (енвиromенталне) форензике, али и других, савремених, пре свега, информационих технологија и разматрање могућности њихове примене у функцији очувања еколошке безбедности, али и безбедности уопште.

Аутор је у оквиру монографије извршила концептуално одређење појмова и проблематике везане за области еколошке безбедности, криминалитета и еколошких деликата, као и објашњење њихових узрока и појавних облика. Сагледавајући стање које данас влада у области еколошке безбедности и безбедности самих друштава, аутор такође врши и анализу постојећих нормативних аката који се у целини или појединим сегментима баве питањима дефинисања, откривања и санкционисања еколошких деликата.

Значај монографије огледа се у систематизацији сазнања о карактеру и проблемима модерног – индустриског друштва, али и заједница које настоје да

достигну тај ниво, затим знања и искустава у креирању и примени мониторинг система, савремених телекомуникационих и компјутерских технологија, као и анализе потреба за интегрисањем оваквих компонената и њиховој примени у функцији заштите друштва или природног окружења. Обрађене теме су научно актуелне и друштвено оправдане, а имплементација неких од понуђених предлога и резултата, могу допринети унапређењу метода и мера у области заштите државе, привреде, друштва и животне средине. Практични значај монографије огледа се у чињеници да аутор, на основу истраживања, као и анализа изнетих у овом раду, описује предлог оптималног комуникационог и компјутерског, односно информационог система као окоснице модела употребе података добијених мониторингом у сврхе спровођења активности енвиromенталне форензике. По наводима самог аутора, примена оваквог модела може имати значаја и у области управљања кризним и ванредним ситуацијама, што даје још једну димензију значају и функционалности оваквих, савремених система.

Претходно наведени садржаји и проблематика којом се аутор у монографији бави, обрађени су (поред уводних и закључних разматрања, као и прилога који илуструју садржај обрађен у раду), кроз следећа основна поглавља:

- 1) Дефинисање појма еколошке безбедности,
- 2) Теоријско одређење појма еколошких деликата,
- 3) Теоријско дефинисање појма енвиromенталне форензике,
- 4) Теоријско дефинисање мониторинга животне средине,
- 5) Примена модела интегрисаног мониторинга животне средине у делатностима енвиromенталне форензике.

У првом и другом делу монографије аутор дефинише и објашњава основне појмове и теоријске приступе везане за област безбедности, односно еколошке безбедности. У првом делу такође су описаны и објашњени основни чиниоци стварања и угрожавања стања еколошке безбедности, а описане су и значајне карактеристике и начин неповољног деловања загађујућих материја као, условно речено вештачких узрочника угрожавања животне средине. Аутор поред ових извора, наводи и објашњава и друге чиниоце како ремећења, тако и стварања и одржања стања еколошке безбедности. У другом делу рада извршено је одређење појма еколошких деликата, на тај начин што су

дефинисани појмови криминалитета, његових узрока и савремених облика, а затим је дефинисан и појам еколошких деликата и еколошког криминалитета, односно њихових извора и облика испољавања. У овом делу рада такође је описана и законска регулатива којом се уређују питања из области угрожавања животне средине и самих еколошких деликата. Описана су правна акта Европске уније, Сједињених Америчких Држава, као и закони Републике Србије.

У трећем делу монографије аутор дефинише појам и врсте форензике (криминалистичке технике), а затим детаљније обрађује област, могућности и примену енвиронменталне форензике. Након утврђивања појма и функције енвиронменталне форензике, описане су и поједине технике и методе које ова форензичка дисциплина користи приликом спровођења истражних радњи почињеног еколошког криминала.

У следећем делу рада аутор описује и објашањава појмове, структуру и елементе мониторинга, мониторинга животне средине, конкретније мониторинга одређених елемената природног окружења (вода, ваздух, земљиште). Такође су дефинисани и појмови телеметрије и даљинског мониторинга, као посебних и савремених облика овог система праћења стања и процеса. У овом делу рада описане су и основе израде (информационих) модела појава и процеса у животној средини.

Након претходних теоријских разматрања, дефинисања и анализа проблематике из области еколошке безбедности, криминалитета, савремених технологија у функцији очувања или угрожавања природног окружења друштвених заједница данас, у петом делу рада аутор предлаже оптималан модел конструкције информационог система који би објединио и координисао употребу интегрисаног мониторинга и поједињих техника енвиронменталне форензике у спровођењу истражних радњи на расветљавању еколошког криминалитета. У овом делу рада такође су описана и поједина практична искуства примене постојећих јединствених система у свету.

Предложени модел узима у обзир техничко-технолошка достигнућа у области мониторинга, телекомуникација и визуелизације добијених података, како би се успостављањем оваквог система задовољила начела оптималности, обухватности, примењивости и правовремености.

Основни садржај монографије прати и већи број прилога у којима аутор додатно илуструје и објашњава сегменте елемената савремених технологија, мониторинг система, описује практичну примену енвиронменталне форензике (наводећи и студије случаја), а такође пружају и детаљнију разраду осмишљеног и наведеног оптималног модела интегрисаног коришћења система за праћење стања животне средине и техника откривања дела еколошког криминала.

Монографија је писана јасним и концизним стилом, а излагање је засновано на широком увиду у најновију домаћу и страну литературу. Она може корисно послужити студентима и истраживачима који се занимају за ову област, али и шрактичарима који се баве темама везаним за еколошку безбедност.

На основу свега наведеног, предлажем да се рукопис "Изазови индустријског друштва: савремене технологије и еколошка безбедност", аутора др Милице Бошковић, објави као монографија.

Београд, 4. новембар 2009.

др Желимир Кешетовић,
ванредни професор

Желимир Кешетовић